Dosarul nr. 1a-84/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-23148516-05-1a-25082025 judecător Volcovschi Ion

Judecătoria Cimișlia

**D E C I Z I E**
***În numele Legii***

**12 martie 2026** **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri
grefier Vlah Vera
cu participarea:
procurorilor Calendari Dumitru, Sîrbu Maxim
apărătorului inculpatului, avocatul Cușnir Iurie
inculpatului Tomescu Ion
avocatului părții vătămate Tomescu ***** Cojocaru Andrei

judecând în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

**Tomescu Ion**, născut la *****, IDNP *****, cu viza de reședință în raionul Cimișlia, satul *****, locuitor al satului *****, raionului Cimișlia, moldovean, studii medii incomplete, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, nesupus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior condamnat, cetățean al Republicii Moldova,

***învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201[1] alin. (3) lit. b) și art. 320[1] Cod penal al Republicii Moldova***.

*Cauza penală a parvenit pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia la data de 18 octombrie 2023.*

*Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 30 iunie 2025.* (f.d.85-91, vol.2)

*Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 25 august 2025.* (f.d.105, vol.2)

Procedura citării legale a fost respectată.

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei și audiind participanții la proces asupra apelului declarat,

**A C O N S T A T A T:**

***<u>În fapt:</u>***

***Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025***, Tomescu Ion s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tomescu Ion s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (şase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitatea cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțiala a pedepselor, s-a stabilit pedeapsă definitiva inculpatului Tomescu Ion sub formă de închisoare pe un termen de 7 (şapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Tomescu Ion măsura preventivă, arestul preventiv până la definitivarea sentinței.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Tomescu Ion s-a dispus a fi calculat din data reținerii acestuia.

Executarea prezentei sentințe s-a pus în sarcina Inspectoratului de Poliție din raza teritorială de domiciliu a condamnatului.

Corpul delict - fragmentul de ață din fibră sintetică, ridicat de la domiciliul Victoriei Tomescu, după devenirea sentinței definitive, s-a dispus a fi nimicit.

Mijloacele materiale de probă: - raportul de evaluare psihologică a cet. Tomescu ***** și purtătorul de informație de tip CD, format DVD+R cu înregistrarea audierii părții vătămate Tomescu *****, s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare. (f.d.85-91,vol.2)

***Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse***, instanţa de fond a reţinut că, Tomescu Ion, în perioada începând cu luna ianuarie 2022 - până în luna ianuarie 2023, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul amplasat în sat. *****, r-nul Cimișlia, domiciliu în care locuiește cu soția sa, Tomescu *****, astfel întrunind calitatea de membri ai familiei, stipulate de art. $133^1$ lit. a) din Codul penal, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, în scopul impunerii voinței sale și controlului personal asupra Victoriei Tomescu, o agresa fizic și psihologic pe ultima, agresiunea fiind manifestată prin, înjurări, insultări, intimidare, amenințare cu omor, maltratare, aplicarea loviturilor peste diferite părți ale corpului, prin acte de gelozie, prin izolare de membrii familiei și comunitate caracterizate prin interzicerea de a contacta cu rudele și vecinii. În așa mod, întru realizarea intențiilor sale criminale, Tomescu Ion în una din zile, în intervalul lunilor octombrie-noiembrie 2022, data concretă ne fiind stabilită, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul menționat supra, a inițiat un conflict cu Tomescu *****, în procesul cărui a început a vorbi cu cuvinte și expresii necenzurate despre mama Victoriei, care la acel moment era decedată, iar când ***** i-a solicitat să nu spună astfel de cuvinte despre mama sa, deoarece nu-i este plăcut, Tomescu Ion a început să-i aplice soției lovituri cu picioarele în cap, abdomen și alte regiuni ale corpului, ca rezultat Victoriei Tomescu a început să-i curgă sânge din nas, după ce el a ieșit afară să fumeze, lăsând-o pe ***** în casă, unde ea a încercat să apeleze serviciul de urgență 112, însă n-a reușit deoarece Tomescu Ion se întorcea în domiciliu și Tomescu *****, în scopul de a nu fi agresată în continuare a aruncat telefonul peste geam încercând să fugă și ea prin geam afară, însă nu a reușit, deoarece Tomescu Ion a apucat-o de cagula hainei și a tras-o în casă, unde din nou a început să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. Văzând că Tomescu Ion nu se liniștește în scopul de a nu fi agresată în continuare, Tomescu ***** i-a comunicat că dorește să iasă afară la WC, având intenția să fugă pentru a lua telefonul ca să sune la poliție, însă Tomescu Ion nu i-a permis să iasă singură și a mers împreună cu ea afară, unde

***** a intrat în WC, iar după ce a ieșit, Tomescu Ion din nou a început să-i aplice lovituri, din care motiv ***** Tomescu fiind în neputință să înfrângă acțiunile agresive ale soțului, a fugit într-un sarai, unde fiind disperată și având frică de agresor, a luat o bucată de funie de mătase din care, în prezența lui Tomescu Ion a făcut un laț, pe care l-a îmbrăcat pe gât, iar celălalt capăt de funie l-a legat de o grindă din sarai având intenția de a se spânzura, în timp ce Tomescu Ion urmărea acțiunile ei o încuraja verbal, ca rezultat Tomescu ***** și-a lăsat corpul liber în jos, simțind durere în regiunea gâtului, iar Tomescu Ion s-a așezat urmărind acțiunile ei și doar după ce a văzut că ***** se învinețește pe față, a scos-o din laț. Acțiunile agresive intenționate ale lui Tomescu Ion asupra Victoriei Tomescu, au cauzat ultimei stare acută de anxietate, stare depresivă, traumă psihologică caracterizată prin frică acută de agresor, sentiment de insecuritate, stare de tensiune nervoasă persistentă, dezvoltarea gândurilor depresive și suicidale, care s-au soldat cu tentativa de sinucidere.

Astfel, acțiunile lui Tomescu Ion au fost încadrate juridic în prevederile de art. $201^1$ alin. (3) lit. b) Cod penal conform indicilor: Violența în familie, adică - *Acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratarea şi acţiuni violente, intimidare în scop de impunere a voinţei şi a controlului personal asupra victimei, care au determinat tentativa de sinucidere*.

Tot el, Tomescu Ion conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție a victimei violenței în familie, emise prin încheierea judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 30 mai 2023, prin care au fost dispuse măsurile de protecție victimei violenței în familie, Tomescu *****, el fiind obligat pentru o perioadă de trei luni: - să părăsească domiciliul comun în care locuia cu Tomescu *****, amplasat în r-l Cimișlia, s. *****, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunului imobil; - de a sta departe de locul aflării victimei Tomescu ***** și copiii minori, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei excluzând orice contact cu victima; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane independente de ea; - interzicerea să se apropie de locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; - fiind limitat de dispunerea unilaterală de bunurile comune; - fiindu-i aplicată monitorizarea electronică, la data de 11.06.2023, în jurul orei 11:20, fiind la domiciliul Nataliei Plahatniuc, amplasat

în s. *****, r-1 Cimișlia, la invitația ultimei a intrat în locuință unde se afla la acel moment soția sa Tomescu ***** și ignorând obligațiile impuse lui prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, s-a așezat la masă împreună cu Plahatniuc Natalia și Tomescu *****, au ospătat și au servit vin până a fost stabilit de angajații poliției.

Astfel, acțiunile lui Tomescu Ion au fost încadrate juridic în prevederile de art. 320[1] Cod penal conform indicilor: *Neexecutarea intenționată măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

***Solicitarea și argumentele apelului:***

***La data de 15 iulie 2025, avocatul Cușnir Iurie acționând în interesele inculpatului Tomescu Ion,*** în dezacord cu sentința judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, a declarat cerere de apel, prin care a solicitat: admiterea apelului, casarea sentinței vizate supra, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpatul Tomescu Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit. b) și art. 320[1] Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă nefiind legată cu izolarea inculpatului de societate. (f.d.99-101, vol.2)

În motivarea apelului s-a indicat că, pentru a ajunge la concluziile sale, instanța de judecată a constatat că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate în sentința de condamnare, dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Menționează că, partea apărării nu este de acord cu poziția instanței, fapt expus și în dezbaterile judiciare și consideră că în privința inculpatului Tomescu Ion urmează de a fi recalificate acțiunile sale în baza prevederilor art. 201[1] alin. (1) Cod penal și stabilită o pedeapsă definitivă prin virtutea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal de muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare de maxim 5 ani cu suspendarea executării pedepsei în baza prevederilor art. 90 din Codul penal.

Susține că, la examinarea cauzei penale instanța de judecată incorect a reținut că în acțiunile inculpatului sunt prevăzute elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (3) lit. b) din Codul penal, deoarece probele examinate

în instanța de judecată nu atestă incontestabil că inculpatul a săvârşit infracțiunea imputată așa cum a fost pus sub învinuire.

Mai indică că, sunt criticabile alegațiile instanței de judecată precum că „*Audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate /.../, instanța de judecată consideră că, în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Tomescu Ion, în comiterea infracțiunii de violență în familie, /.../ care a fost just încadrată în baza art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal*".

Consideră că, instanța nu a analizat probele examinate în ședința de judecată, ci pur și simplu și-a concluzionat poziția în baza concluziilor formulate de partea acuzării și nu a combătut poziția apărării prin care s-a comunicat că partea apărării consideră că ar fi necesar de efectuat raport de expertiză psihologică în privința părții vătămate, ca răspuns la întrebarea dacă a fost determinată sau nu a fost determinată din acțiunile lui Tomescu Ion la sinucidere. Totodată partea apărării optează pe recalificarea acțiunilor inculpatului având raportul de expertiză. În ziua respectivă ambele persoane erau sub influența alcoolului, nu se neagă faptul aplicării violenței, dar dacă inculpatul dorea să o determine pe partea vătămată să se sinucidă, ar fi putut să o lase să-și ducă intenția până la capăt. În concluzii partea apărării a propus instanței de judecată la analiza circumstanțelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, de a verifica corectitudinea înaintării învinuirii, și la stabilirea pedepsei de a verifica posibilitatea suspendării necondiționate a pedepsei, având în vedere că are doi copii minori, inculpatul a venit cu copiii minori în instanța de judecată, având în vedere că victima este la lecuire împotriva alcoolismului.

Menționează că, pentru emiterea sentinței de condamnare instanţa de judecată face referire la probele examinate în instanța de judecată care în viziunea părții apărării nu demonstrează vinovăția inculpatului Tomescu Ion de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal ci mai degrabă conduc la rațiunea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal.

Susține că, probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează că Tomescu Ion a acționat cu intenție directă pentru a o determina pe soția sa ***** la sinuciderea sau încercarea de sinucidere. Faptele efectuate de ***** au fost efectuate sub influenţa alcoolului.

Reieșind din cele expuse mai sus și faptul că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a dovedit faptul că Tomescu Ion a săvârşit infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal, deci în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale

infracțiunii imputate însă în acțiunile sale sunt prevăzute elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, consideră necesar recalificarea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului.

Referitor încadrării juridice a acțiunilor inculpatului conform art. 320[1] Cod penal, după indicii calificativi: „*Neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*" menționează că sentința nu se atacă.

Își întemeiază apelul pe prevederile art. art. 400-402, 405, 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

***La data de 25 august 2025 cauza penală a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinarea apelului declarat. (f.d.105, vol.2)***

***<u>Termenul de declarare a apelului:</u>***

***Potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală,*** termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele cauzei se constată că, sentinţa integrală a judecătoriei Cimișlia a fost pronunţată la data de 30 iunie 2025. Cererea de apel a fost depusă de avocatul Cușnir Iurie în interesele lui Tomescu Ion la data de 15 iulie 2025. Prin urmare de către Complet se constată că, apelul a fost depus în termenul legal prevăzut.

***<u>Argumentele părților:</u>***

***În şedinţa de judecată a instanței de apel, avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion*** a declarat că, susțin cererea de apel pe motivele de fapt și de drept indicate în conținutul acesteia și consideră că prima instanță greșit a calificat acțiunile lui Tomescu Ion în baza art. 201[1] alin. (3) lit. b) din Codul penal.

Menționează că, nu a fost dovedită intenția lui Tomescu Ion de a determina soția sa la sinucidere. Ceea ce s-a petrecut în familia Tomescu, ambele persoane menționează că pricina este că erau în stare de ebrietate și consideră că fosta soția a acționat așa din cauza alcoolului și nu într-un fel că Tomescu Ion a determinat-o la sinucidere.

Susține că, momentul că Tomescu Ion o determină la sinucidere și tot el o scapă de la moarte, taie ața de la lanț și o scapă de la moarte, - care era logică, dacă avea o intenție ca soția să se sinucidă, ar fi lăsat-o, dar inculpatul văzând că ea și-a pus lanțul a luat cuțitul și i-a tăiat frânghia și astfel a scăpat-o de la moarte.

Nu neagă faptul existenței violenței în familie, s-au certat, s-au lovit fiind implicată și mama inculpatului care dă vina pe gelozie.

Ceea ce se referă la art. $320^1$ din Codul penal, partea apărării nu neagă faptul că s-a încălcat ordonanța de protecție. Din aceste considerente expuse mai sus, consideră că acțiunile lui Tomescu Ion pot fi încadrate în baza prevederilor art. $201^1$ alin. (1) lit. b) din Codul penal și fiind emisă o sentință de condamnare în baza art. 84 din Codul penal va fi stabilită o pedeapsă definitivă, chiar și la închisoare cu suspendarea executării pedepsei.

Mai mult ca atât, indică că inculpatul are la întreținere doi copii minori și pe diferite perioade a examinării cauzei în instanța de judecată din motivul că nu are cu cine lăsa copii, copiii au fost împreună cu inculpat. În cazul dat, totuși consideră că nu este necesar de izolat pe inculpatul Tomescu Ion de societate.

***În şedinţa de judecată a instanței de apel, inculpatul Tomescu Ion*** a declarat că susține poziția expusă de avocat și a indicat că soției nu a făcut nimic rău.

***În şedinţa de judecată a instanței de apel, procurorul Calendari Dumitru*** a declarat de partea apărării își întemeiază poziția pe chestiuni subiective fără a prezenta careva explicații la comportamentul inculpatului.

Reieșind din materialele dosarului, consideră că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului. Invocă ca fiind aplicabile cauzei declarațiile părții vătămate, cât și circumstanțele constatate la fața locului și prin corpurile delicte.

Susține că, la caz, este vorba despre determinarea la încercare la sinucidere și nu la determinarea la sinucidere, cum a indicat partea apărării. Aceste sunt două lucruri diferite și s-a identificat comportamentul inculpatului care a fost unul violent și ieșit din comun, deoarece văzând persoana, care încearcă să se sinucidă, nu întreprinde nimic, până ce victima nu putea să se miște. Atunci a intervenit și respectiv a salvat.

Menționează că, această chestiune nicidecum nu-l scuză și nu-l eliberează de răspundere penală pe inculpat pentru acțiunile de violență care au dus la astfel de consecințe și inclusiv pentru faptul că a încălcat ordonanțele de protecție.

Consideră că, în asemenea circumstanțe, recalificarea acțiunilor solicitată de apărare, nu sunt confirmate prin careva argumente verosimile și probe, doar s-a făcut o apreciere subiectivă a acestora, inclusiv nu s-a susținut poziția inculpatului în instanța de apel.

Mai mult decât atât, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la individualizarea pedepsei penale face referire la necesitatea aplicării a unor

măsuri aspre de pedeapsă în cazul violenței în familie și respectiv instanța de fond a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea acesteia, ceea ce este în corespundere cu principiile individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, respectiv susține că, soluția primei instanțe urmează a fi menținută și solicită respingerea apelului ca nefondat.

***În şedinţa de judecată a instanței de apel partea vătămată Tomescu ***** nu a participat. Avocatul Cojocaru Andrei în interesele părții vătămate a fost prezent numai la ultimul cuvânt al inculpatului.*** Astfel, cauza în ordine de apel a fost examinată în lipsa părții vătămate.

***<u>Aprecierea instanței de apel:</u>***

***Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Completul de judecată ajunge la concluzia că cererea de apel depusă de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion, urmează a fi respinsă, din următoarele motive.***

***În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală,*** *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătoreşti privind infracțiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

***Potrivit prevederilor art. 409 Cod de procedură penală****, instanţa de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declaraţia de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situaţia apelantului.*

***Conform art. 414 alin. (1), (4) și (5) Cod de procedură penală****, instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. În vederea soluționării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanţa de apel se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

***În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală****, instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menţinând hotărîrea atacată dacă apelul este nefondat*.

***Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală**,* procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

***Potrivit art. 2 Cod penal***, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

***Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale*** orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa”, (cauza *Krasulya contra Federaţiei Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveţiei,* din 19 aprilie 1993, Seria A, nr. 254-B, § 30).

Potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 22 din 12 decembrie 2005 (pct. 14.7 și pct. 16), cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanţa de apel sunt: *dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii; dacă infracţiunea este corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ, ori civil au fost corect aplicate*.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Astfel, luând în considerație faptul că partea apărării optează pentru recalificarea unui capăt de învinuire a acțiunilor inculpatului Tomescu Ion, și anume de la art. $201^1$ alin. (3) lit. b) Cod penal la art. $201^1$ alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, unde se indică că, *instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal*, Completul de judecată a verificat materialele cauzei, și anume:

- ***Cererea cet. Tomescu ***** din 11.06.2023*** prin care solicită organelor de poliție să ia măsuri cu soțul Tomescu Ion, care la data de 11.06.2023 a încălcat ordonanța de protecție, (f.d.20, vol.1);
- P***roces-verbal de cercetare la fața locului din 30.08.2023***, cu planșa fotografică anexată, întocmit în baza acțiunii procesuale de cercetare a domiciliului Victoriei Tomescu, amplasat în sat. *****, r-nul Cimișlia, în urma cărei într-o încăpere auxiliară a fost depistat și ridicat un fragment de ața din fibră sintetică, cu lungimea de circa 1,5 m, (f.d.24-29, vol.1);
- ***Proces-verbal de examinare a obiectului din 01.09.2023***, întocmit în baza acțiunii procesuale de examinare a fragmentului de ață din fibră sintetică, cu lungimea de circa 1,5 m, ridicat la 30.08.2023, în urma cercetării domiciliului Victoriei Tomescu, amplasat în sat. *****, r-nul Cimișlia, (f.d.30, vol.1);
- ***Ordonanța din 01.09.2023*** prin care „segmentul de ață" examinat în procesul-verbal de examinare a obiectului a fost recunoscut în calitate de corp delict, (f.d.31, vol.1);
- ***Încheierea din 30.05.2023 și Ordonanța de protecție din 30.05.2023*** emise la cererea victimei Tomescu *****, (f.d.36-38, vol.1);
- ***Scrisoarea de însoțire nr. 153/23 din 22.08.2023 și Raportul de evaluare psihologică*** emis de „La Strada" Moldova în privința cet. Tomescu *****, (f.d.48-53, vol.1);
- ***Ordonanță din 23.03.2023*** de recunoaștere în calitate de mijloc de probă Raportul de evaluare psihologică a cet. Tomescu *****, (f.d.54, vol.1);
- ***Copiile materialelor procesului contravențional cu nr. 641 din 06.03.2022,*** eliberat la interpelarea cu nr. 253 din 16.03.2023, pe faptul comiterii de către Tomescu Ion a contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul

contravențional, victimă în proces fiind recunoscută Tomescu *****, ca rezultat Tomescu Ion fiind recunoscut vinovat de comiterea contravenției imputate, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 u. c., echivalentul a 600 lei, (f.d.58-72, vol.1);

- ***Ordonanța din 18.08.2023*** prin care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă copia actelor procesului contravențional înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu nr. 641 din 06.03.2024, (f.d.73, vol.1);
- ***Proces-verbal și procesul-verbal suplimentar de audiere a părții vătămate Tomescu ***** din 26.05.2023, 25.08.2023 și 30.08.2023*** depuse în fața organului de urmărire penală, (f.d.82-89, vol.1);
- ***Ordonanța din 30.08.2023*** prin care a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă video și audio obținut în cauza penală nr. 2023400055, (f.d.90, vol.1);
- ***Proces-verbal privind consilierea informațională a victimelor infracțiunilor din 26.05.2023*** în privința cet. Tomescu *****, (f.d.91-92, vol.1);
- ***Proces-verbal de audiere a părții vătămate din 08.08.2023*** a cet. Tomescu ***** în fața organului de urmărire penală, (f.d.97-98, vol.1);
- ***Certificate de caracteristică și Comunicări medicale*** eliberate pe numele cet. Tomescu Ion, (f.d.108-114, vol.1);
- ***Cazierul contravențional*** eliberat pe numele cet. Tomescu Ion pentru perioadele 01.01.2020-17.03.2023 și 01.01.2013-07.08.2023, (f.d.116-117,vol.1);
- ***Hotărârile judecătoriei Cimișlia, sediul central din 19.07.2019, 08.09.2021, 04.06.2021 și 05.04.2022*** emise pe numele cet. Tomescu Ion, (f.d.120-129, vol.1);
- ***Revendicarea F-246*** eliberată pe numele cet. Tomescu Ion, (f.d.131-133, vol.1);
- ***Proces-verbal de audiere a bănuitului din 26.05.2023*** potrivit căruia a fost audiat Tomescu Ion, dar acesta a refuzat să facă careva declarații, (f.d.140-141, vol.10;
- ***Proces-verbal de audiere a învinuitului din 11.08.2023*** potrivit căruia a fost audiat cet. Tomescu Ion care a recunoscut vina parțial, dar a refuzat să mai facă careva declarații, (f.d.163, vol.1);

- ***Proces-verbal de audiere a învinuitului din 17.10.2023*** potrivit căruia a fost audiat cet. Tomescu Ion care a recunoscut vina parțial, dar a refuzat să mai facă careva declarații, (f.d.181, vol.1);
- ***Proces-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor de urmărire penală din 17.10.2023***, (f.d.185, vol.1);
- ***Declarațiile părții vătămate Tomescu ******** date în fața instanței de judecată prin care s-a indicat că, luna și data precis nu ține minte, căci au fost mai multe situații, dar în luna ianuarie anul 2022, în satul ***** r-nul Cimișlia, a locuit cu soțul, mama, copiii. Se ducea la magazin, Tomescu Ion umbla prin ograda să vadă dacă ea vine sau nu. Tomescu Ion consuma alcool și devenea agresiv, după ce venea și mama lui o băteau ambii, a fost și friptă de mama lui. Mama lui este martor, când soțul o bătea, ea în loc să-1 oprească îi spunea să o gâtuie. Ion o bătea că în casă peste tot a fost sânge de al ei, o bătea peste tot, ea nu putea ieși din casă. A bătut-o așa de tare, cu picioarele în burtă și în cap în prezența copiilor care strigau, iar în acel timp, mama lui îi spunea să o gâtuie. După asta au ieșit afara la fumat, ea a rămas în casa, a vrut sa fugă, a aruncat telefonul peste geam, când au intrat o întrebau unde e telefonul, le-a răspuns că este în veceu. Când a vrut să sară peste geam, Tomescu Ion a apucat-o de glugă și a tras-o în casă. A amăgit că vrea la veceu ca să poată suna la 112, Ion a stat lângă ea și nu a putut suna, a bătut-o și acolo. După asta a plecat în sarai, a spus că o să-și facă seama, a luat o ață de mătase și a aninat-o, Ion se uita, când a văzut că se învinețește a scos-o din ață, ața acolo și a rămas. La întrebările procurorului a declarat că domiciliul din satul ***** îi aparține ei. Copii sunt născuți în anul 2018 și 2020, în afară de cazul dat au mai fost alte cazuri, a avut o vană de masă plastică, a fost bătută în ea, a vrut și cu cuțitul să o taie, dar mama s-a băgat și a atins-o pe ea la deget cu cuțitul. Toate cazurile mai grave Tomescu Ion era în stare de ebrietate, când era treaz o numea în tot felul, în cazul că nu dorea să întrețină relații sexuale cu el, devenea agresiv. Cu Tomescu Ion sunt căsătoriți din 2018, actele agresive s-au început de când a născut primul copil Eugen, deoarece Ion spunea că copii nu sunt ai lui. Tomescu Ion a mai fost tras la răspundere pentru violență în familie, au mai fost multe cazuri. Când a avut loc conflictul cu strangularea, înainte de asta au stat la masă, au servit, Tomescu Ion spunea despre mama ei cuvinte urâte, acesta a fost motivul și gelozia. Dacă se întâlnea cu cineva, nu se ducea nicăieri, nu avea dreptul să iasă din ogradă, nu avea dreptul să vină

cineva în ogradă, dacă se machia, soțul o întreba de ce o face. Când a fost la Plahatniuc Natalia, de dimineața trebuia să plece la prășit, asta era după ce a fost aplicată ordonanța de protecție, ea era acolo și a venit Tomescu Ion, Natalia a spus că ea l-a chemat sa cosească, au stat la masă, consumau vin. Natalia l-a chemat și pe el, la masă au stat aproximativ 10 minute, după care a venit poliția. Nu a văzut când a venit Ion, s-au așezat la masă afară, a fost discuția că avea interdicția să se afle alături. La moment ea a depus cerere de desfacere a căsătoriei, locuiesc separat, nu o deranjează la moment Tomescu Ion. A mai declarat că în cazul că Tomescu Ion v-a fi găsit vinovat, solicită să-i fie numită pedeapsa la discreția instanței. Careva pretenții de ordin moral sau material nu are față de soț. A mai indicat, ca în ziua când era maltratata în casă, ea a strigat, dar nu a venit nimeni, vecinii nu vor să se implice. Nu putea să fugă din mâinile lui, dacă putea era să fugă și să sune la 112. Veceul nu este departe de sarai, după ce a ieșit din veceu, deodată a plecat în sarai, el mergea din urma ei, în timpul când a vrut să se stranguleze soțul nu i-a spus să nu o facă, el stătea și se uita. După ce a scos-o Ion din ață, a spus că nu a crezut că ea asta o să o facă. Nu își amintește cât timp a durat de la momentul când a legat ața și până a scos-o din ea. Nu a vrut să divorțeze, deoarece a vrut ca copiii să aibă tatăl alături. A mai declarat că fiind în sarai, Ion i-a spus soacrei să ia copii de acolo să nu vadă evenimentul de strangulare, soacra a luat copii și a plecat, ea era implicată în multe evenimente, ea ține cu el, el o asculta pe mama sa și mai tare o bătea, ce spunea ea el făcea. Soacra o numea cu cuvinte necenzurate, și a lovit-o în anul 2020 când era însărcinată. Soacra ei a fost internată în spitalul de psihiatrie, dacă consumă băuturi alcoolice nu poate sa-1 conducă. Îi făcea observație soacrei că venea la ei și făcea dezordine, îi spunea lui Ion și lui nu îi plăcea că spunea de mama lui. Era însărcinată în a 8 lună, soacra a sărit la ea la bătaie, a trântit-o jos, Ion a ieșit, a lovit-o atunci de un colț de scaun și a spus că dacă copilul se naște bolnav ei vor fi vinovați de asta. Dacă nu era implicată mama lui Ion poate nu erau atâtea cazuri. A depus cerere de desfacere a căsătoriei la Căușeni. Copii au asistat la bătăi, din acest motiv nu sunt dezvoltați, psihologul a stabilit că copii au traumă în urma acțiunilor lui Tomescu Ion. Când întrebă copii dacă vor la tata lor, ei spun că nu, deoarece tata este beat și o bate pe mama și arată cum, (f.d.13-15, vol.2);

- ***Declarațiile martorului Plahatniuc Natalia*** date în fața instanței de judecată prin care s-a indicat că, Tomescu Ion și Tomescu ***** sunt vecinii ei. Tomescu Ion și Tomescu ***** vin la ea în ospeție, cunoaște că se împacă rău, se ceartă deoarece consumă alcool și de la asta apare cearta, a văzut când se certau dar să se bată nu i-a văzut. Într-o zi a anului 2023, era vara, l-a chemat la ea pe Tomescu Ion să prășească cu „motoblocul", a chemat-o și pe Tomescu ***** să prășească. Când a venit Tomescu *****, Tomescu Ion lucra. O vecină i-a comunicat că este sărbătoare și a luat o sticlă de vin, la chemat și pe Ion cu ei la masă, după care a venit poliția deoarece Tomescu Ion avea brățară și nu avea voie să se întâlnească cu Tomescu *****. Mai indică că, prima la masă s-a așezat Tomescu *****, peste 10 minute l-a chemat și pe Tomescu ion, care a spus că nu are voie să se așeze cu ***** la masă. Ei când s-au văzut s-au speriat unul de altul, dar la masă au stat. Poliția a venit în 5 minute. Tomescu ***** și Tomescu Ion au discutat la masă, dar nu au vorbit despre că nu au voie să se întâlnească. Indică că știa despre faptul că Tomescu Ion are brățară. Când a venit poliția au explicat de ce au venit. Inițiativă de a-i chema pe Tomescu ***** și Tomescu Ion ca să se vadă, nu a fost, ei s-au întâlnit la dânsa întâmplător. Cât au stat Tomescu ***** și Tomescu Ion la masă, ceartă nu a fost, Ion a întrebat doar unde se duc. Când s-au văzut Tomescu ***** și Tomescu Ion ei nu au încercat să se îndepărteze, erau la o distanță de un metru între ei. Dacă nu venea poliția ei urmau să stea la masă mai departe, Tomescu Ion se grăbea să termine lucrul, (f.d.19-20, vol.2);
- ***Declarațiile martorului Eșanu Serghei*** date în fața instanței de judecată prin care s-a indicat că, Tomescu ***** este sora lui, Tomescu Ion este cumnatul lui. Tomescu ***** și Tomescu Ion sunt căsătoriți din 2019, relația lor era de 70 procente rele și 30 procente bune, erau permanent certuri când consumau alcool se începea cearta și bătaia. Tomescu Ion a lovit și în mamă și în Tomescu *****, a văzut și el conflictele, a dorit să ajute dar a fost sancționat cu 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Din discuții cu Tomescu *****, ultima a povestit că se certau, că a dorit să se spânzure, iar Tomescu Ion se uita, în casă pe perete este sânge, motivul că a dorit să se stranguleze este cearta și agresiunea din partea soțului. A văzut personal semnele în urma bătăii, ***** avea pălitură la ochi. Tomescu ***** se temea de Tomescu Ion. Când nu erau în stare de ebrietate era totul bine între ei. Cine

era inițiatorul conflictelor dinte Tomescu ***** și Tomescu Ion nu cunoaște. Ei începeau să se certe doar de la o vorbă spusă, nu susține că Tomescu ***** este sfântă, dar are înălțime mică, lui Tomescu Ion dacă nu-i place să se despartă dar nu să o lovească. Menționează că, au fost cazuri când a fost spus să treacă Tomescu ***** tratament medical împotriva alcoolului. Copiii erau de fiecare dată în centru certurilor. A văzut cazuri când se începeau certuri, copiii se ascundeau și plângeau, sunt speriați, părinții se certau de parcă copiii nu erau. Tomescu ***** și Tomescu Ion trăiau cu mama, când se începea bătaia, mama se implica și o primea și ea. Mai indică că, a fost condamnat pentru că l-a lovit pe Tomescu Ion, l-a lovit deoarece era agresiv și sărea la bătaie la sora lui, asta a fost în luna februarie 2023.Poliția era chemată o dată sau de două ori pe săptămână din cauza certii și bătăilor, (f.d.25-26, vol.2).

***În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală****, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenței infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

***Potrivit prevederilor art. 101 alin. (1)-(5) Cod de procedură penală,*** *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declaraţiile martorului protejat sau pe probele obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii.*

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate în prima instanță și a celor cercetate nemijlocit în ședința instanței de apel, examinând legalitatea și temeinicia sentinței atacate sub toate aspectele de fapt și de drept, Completul de judecată ajunge la concluzia că

apelul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion este nefondat și urmează a fi respins.

Instanța de apel reține că obiectul criticii formulate de apărare vizează exclusiv încadrarea juridică a faptelor în temeiul art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal, susținându-se lipsa elementului constitutiv referitor la determinarea victimei la tentativa (încercarea) de sinucidere și, pe cale de consecință, necesitatea recalificării în baza art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal. Încadrarea juridică potrivit art. 320[1] Cod penal nu este contestată.

Subsecvent, cu privire la pretinsa lipsă a analizei probelor de către instanța de fond invocată de partea apărării, avocatul a menționat că prima instanță ar fi concluzionat vinovăția inculpatului fără o analiză efectivă a probatoriului, limitându-se la preluarea poziției acuzatorului de stat.

Examinând conținutul sentinței atacate, instanța de apel constată că aceasta cuprinde descrierea detaliată a situației de fapt, enumerarea și aprecierea probelor administrate – declarațiile părții vătămate, a martorilor, procesele-verbale de cercetare la fața locului, raportul de evaluare psihologică, mijloacele materiale de probă, antecedentele contravenționale și penale ale inculpatului – precum și corelarea acestora într-un ansamblu probator coerent.

La caz, Completul instanței de apel reține că declarațiile constante ale părții vătămate Tomescu *****, date atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de fond, sunt susținute de: fragmentul de „ață” ridicat de la domiciliul părții vătămate; raportul de evaluare psihologică a părții vătămate ce relevă starea acută de anxietate, frică persistentă și traumă psihologică; antecedentele de violență anterioare documentate contravențional a inculpatului Tomescu Ion; existența ordonanței de protecție emise anterior pe numele părții vătămate Tomescu *****.

Instanța de apel constată că aceste elemente, analizate în coroborare, depășesc nivelul unor simple susțineri unilaterale și constituie un probatoriu suficient pentru a fundamenta concluzia privind caracterul sistemic și escaladat al violenței exercitate de Tomescu Ion asupra părții vătămate Tomescu *****.

Subsecvent, critica părții apărării privind lipsa analizei probelor de către instanța de fond - este neîntemeiată.

Mai mult ca atât, instanța de fond corect a indicat că, „*cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele*

*învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că, în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Tomescu Ion, în comiterea infracțiunii de violență în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, care au determinat tentativa de sinucidere, care a fost just încadrată în baza art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal*".

Totodată, Completul ține să menționeze că elementul calificativ prevăzut de art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal presupune ca acțiunile de violență să fi determinat tentativa (încercarea) de sinucidere a victimei.

Astfel, instanța de apel reține că determinarea nu presupune neapărat o instigare verbală directă la sinucidere, ci poate rezulta dintr-un complex de acțiuni de constrângere fizică și psihică, exercitate cu intensitate și persistență, care creează o stare de disperare și lipsă de ieșire pentru victimă.

La caz, Completul de judecată constată că din materialele cauzei rezultă că inculpatul Tomescu Ion a exercitat acte repetate de violență fizică și psihologică asupra părții vătămate Tomescu ***** (*tragerea victimei de îmbrăcăminte (cagulă) pentru a o readuce forțat în locuință, adresarea constantă de injurii și expresii degradante, inclusiv referitoare la mama decedată a victimei, existența unui proces contravențional anterior pentru violență în familie, emiterea unei ordonanțe de protecție*); în episodul analizat a aplicat lovituri repetate, inclusiv în zona capului (*aplicarea repetată a loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului*); a împiedicat tentativa victimei de a apela serviciile de urgență; a continuat agresiunea în exteriorul locuinței; a asistat la momentul în care victima și-a confecționat lațul și și-a pus funia la gât; nu a intervenit imediat, ci doar după apariția semnelor evidente de asfixie (*pasivitatea intenționată în fața pericolului iminent creat*).

În aceste condiții, susținerea apărării potrivit căreia *lipsa unei intenții directe* ar rezulta din faptul că inculpatul a intervenit ulterior pentru a o salva, nu poate fi reținută ca fiind credibilă de instanța de apel.

Intervenția tardivă a inculpatului la salvarea părții vătămate nu înlătură legătura de cauzalitate dintre comportamentul violent al acestuia și încercarea (tentativa) de sinucidere a părții vătămate. Dimpotrivă, pasivitatea inițială, confirmă acceptarea producerii rezultatului. În drept penal, intenția poate îmbrăca

forma intenției indirecte, atunci când făptuitorul prevede rezultatul și, deși nu îl urmărește în mod direct, acceptă posibilitatea producerii lui.

Totodată, Completul reține că starea de ebrietate a inculpatului și a părții vătămate nu constituie o cauză de exonerare de răspundere și nici nu întrerupe raportul de cauzalitate, în lipsa probelor că victima ar fi acționat independent de contextul agresiv creat de inculpat.

Astfel, instanța de apel constată existența raportului cauzal dintre violențele exercitate de inculpatul Tomescu Ion și tentativa (încercarea) de sinucidere a părții vătămate Tomescu *****, precum și existența formei de vinovăție cerută de lege care și se încadrează în prevederile art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal, iar prin urmare alegațiile avocatului Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion precum că „*Probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează că Tomescu Ion a acționat cu intenție directă pentru a o determina pe soția sa ***** la sinuciderea sau încercarea de sinucidere*”, Completul de judecată le apreciază ca fiind nefondate.

Subsecvent, Completul de judecată conchide că, instanța de fond ***corect*** a stabilit că, fapta prejudiciabilă comisă de către Tomescu Ion întrunește elementele constitutive ale componenței de infracţiune imputate acestuia şi corect a fost încadrată juridic în baza art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal, argumente pe care instanța de apel le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa şi practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei,* din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Completul de judecată reiterează că, printre garanțiile unui *proces echitabil*, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră şi faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent şi imparțial, ceea ce a fost realizat şi în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenţia Europeană a Drepturilor Omului cât şi de Codul de procedură penală, atât în prima instanță cât și-n instanța de apel.

Față de cele ce preced, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Tomescu Ion, cât și la partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului în cauză, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Verificând împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei, precum și efectuând cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate, Completul de judecată conchide că, instanța de fond corect l-a recunoscut pe inculpatul Tomescu Ion vinovat de comiterea infracțiunii imputate, calificând corect acțiunile lui în baza art. $201^1$ alin. (3) lit. b) Cod penal, or vinovăția inculpatului a fost stabilită, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Mai mult ca atât, faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. $201^1$ alin. (3) lit. b) Cod penal de către Tomescu Ion a fost constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate de către instanță, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor.

Astfel, cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Tomescu Ion, Completul de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori*

*agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia*.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel reține că, în conformitate cu art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal, se atribuie la categoria celor ***grave***, pentru săvârșirea căreia legea penală prevede pedeapsa exclusiv cu ***închisoare*** de la 6 până la 12 ani.

Cât privește pedeapsa aplicată de prima instanță inculpatului Tomescu Ion sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, în penitenciar de tip semiînchis, Completul conchide că aceasta este una legală și întemeiată, or, la caz, instanța de fond, pentru aplicarea pedepsei, a luat în considerație personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, stabilind corect o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de acesta și prevăzută de art. 201[1] alin. (3) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel constată ca fiind corectă și pedeapsa aplicată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal în mărime de 1 an și 6 luni, mai mult ca atât că partea apărării, în apelul depus, dar și în fața instanței de apel a menționat că „*în partea aceasta sentința nu se atacă*”.

Prin urmare, instanța de fond aplicând corect la caz prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, corect a stabilit lui Tomescu Ion pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul parţial, al pedepselor aplicate, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Completul consideră că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Tomescu Ion, pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Instanța de apel, potrivit materialelor cauzei conchide că aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului Tomescu Ion, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege a inculpatului, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Totodată, la caz, se reiterează că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Este elocvent că, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar aplicarea unei pedepse mai aspre, după cum s-a indicat mai sus, poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege a inculpatului.

Totodată, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, Completul de judecată atestă că instanța de fond corect a reținut și a interpretat prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, faptul că inculpatul a comis o infracţiune gravă, de personalitatea lui Tomescu Ion, care este o persoană ce anterior a comis mai multe contravenții (violență în familie) în privința părții vătămate, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și nu deține grad de dizabilitate.

Astfel, Completul de judecată conchide că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni din partea acestuia.

Subsecvent, instanța de apel constată că nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond și în partea stabilirii pedepsei pentru fapta săvârșită de inculpatul Tomescu Ion și prevăzută de art. $201^1$ alin. (3) lit. b) Cod penal – capăt de acuzare care a fost contestat de partea apărării solicitându-se recalificarea acțiunilor inculpatului.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel sunt nefondate și nu pot servi temei de admitere a apelului, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, urmează a fi menținută fără careva modificări.

La caz, Completul de judecată ***atestă lipsa temeiurilor legale*** privind casarea sentinței în partea contestată și pronunțarea unei noi sentințe prin care acțiunile inculpatului Tomescu Ion să fie recalificate, iar prin consecință acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă fără izolarea inculpatului de societate.

Reieşind din circumstanţele indicate, Completul de judecată va respinge ca nefondat apelul înaintat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion, împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025 cu menținerea sentinței atacate și a tuturor dispozițiilor acesteia, reţinând în acest sens că, această sentință este una legală şi întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 413-414, art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. art. 417-418, art. 422 Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

**D E C I D E :**

***Se respinge ca nefondat*** apelul declarat de avocatul Cușnir Iurie în interesele inculpatului Tomescu Ion.

***Se menține*** sentința judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Tomescu Ion de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. $201^1$ alin. (3) lit. b) și art. $320^1$ Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele ședinței,
judecător: MIRONOV Andrei

Judecător: COLEV Grigori

Judecător: HUDOBA Valeri